

Sygn. akt I C 1023/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 lutego 2020 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Renata Lech

Protokolant: sekretarz sądowy Daria Mazerant

po rozpoznaniu w dniu 12 lutego 2020r. w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie

sprawy z powództwa **K. P. (1)**

przeciwko **(...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.**

o zadośćuczynienie i podwyższenie renty

1. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz **powoda K. P. (1)** kwotę **84.000,00 zł** (osiemdziesiąt cztery tysiące złotych 00/100) **tytułem dalszego zadośćuczynienia** z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 11 października 2018r. do dnia zapłaty;
2. **podwyższa rentę na zwiększone potrzeby** zasądzoną od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz **powoda K. P. (1)** wyrokiem Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 31 października 2000r. w sprawie sygn. akt II C 1181/97, podwyższoną następnie decyzją pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. z dnia 10 maja 2013r. z kwoty po 2.219,80 zł (dwa tysiące dwieście dziewiętnaście złotych 80/100) miesięcznie **do kwoty po 3.219,80 zł** (trzy tysiące dwieście dziewiętnaście złotych 80/100) **miesięcznie poczynając od dnia 7 sierpnia 2018r.;**
3. oddala powództwo w pozostałej części;
4. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda K. P. (1) **kwotę 4.767,00 zł** (cztery tysiące siedemset sześćdziesiąt siedem złotych) **tytułem zwrotu kosztów procesu;**
5. nakazuje pobrać od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim kwotę 5.607,00 zł (pięć tysięcy sześćset siedem złotych 00/100) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych od uwzględnionej części powództwa;
6. nie obciąża powoda K. P. (1) nieuiszczonymi kosztami sądowymi od oddalonej części powództwa.

SSO Renata Lech

Sygn. akt I C 1023/18

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 7 sierpnia 2018 roku powód **K. P. (1)** reprezentowany przez adwokata A. Ł. wnosił o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. :

- kwoty **90.000 złotych z tytułu dalszego zadośćuczynienia** z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od daty wniesienia pozwu do dnia zapłaty; (kwota została sprecyzowana na rozprawie w dniu 28 listopada 2018 roku omyłkowo w pozwie została wpisana jako 60.000 złotych k.48)

- podwyższenie renty wyrównawczej wypłacanej przez pozwanego na rzecz powoda z kwoty 2.400 złotych do kwoty po 2.953 złotych miesięcznie, poczynając od daty wniesienia pozwu z odsetkami ustawowymi za opóźnienie ;

- podwyższenie renty miesięcznej na zwiększone potrzeby wypłacanej przez (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda z kwoty po 2.219,80 złotych miesięcznie (dwa tysiące dwieście dziewiętnaście 80/100) do kwoty **po 3.319,80 złotych (trzy tysiące trzysta dziewiętnaście 80/100) miesięcznie**, poczynając od daty wniesienia pozwu z odsetkami ustawowymi za opóźnienie;

- zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

(k. 4-8)

W odpowiedzi na pozew z dnia 25 października 2018 roku pozwany (...) S.A. z siedzibą w W. reprezentowany przez radcę prawnego D. T. wnosił o :

1) odrzucenie pozwu w zakresie roszczenia o zadośćuczynienie w wysokości 60.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia daty pozwu, a na wypadek nieuwzględnienia zarzutu powagi rzeczy osądzonej oddalenie powództwa w- tym zakresie;

2) oddalenie powództwa o podwyższenie renty wyrównawczej oraz renty na zwiększone potrzeby;

3) zasądzenie od powoda na rzecz strony pozwanej kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa pełnomocnika będącego radcą prawnym wraz z opłatą od pełnomocnictwa;

W uzasadnieniu podnosił, że w dniu 31 października 2000 r. Sąd Okręgowy w Łodzi wydał wyrok, w którym zasądził od strony pozwanej na rzecz powoda tytułem zadośćuczynienia kwotę 32.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 24 listopada 1996 r. do dnia zapłaty oraz ustalił, że (...) S.A. ponosi w 80% odpowiedzialność za mogące nastąpić w przyszłości skutki przedmiotowego wypadku.

Zasądzając prawomocnym wyrokiem w sprawie II C 1181/97 - Sąd Okręgowy w Łodzi II Wydział Cywilny - zadośćuczynienie na podstawie art. 445 k.c. - ocenił całościowo krzywdę powoda (vide: strona 11. uzasadnienia wyroku z dnia 31.10.2000 roku) wynikającą w szczególności ze zdiagnozowanej u powoda encefalopatii pourazowej. W konsekwencji zasądzone świadczenie należy traktować jako obejmujące ewentualne pogorszenie stanu zdrowia uprawnionego wynikające z tego samego zdarzenia, będącego podstawą orzekania w tejże sprawie.

Odnosząc się do roszczenia o podwyższenie renty wyrównawczej pozwany przyznaje, że na podstawie wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 16 lutego 2015r. wydanego w sprawie o sygn. akt III Ca 1518/14 wypłaca K. P. (1) rentę wyrównawczą w wysokości 2.400 zł miesięcznie. W pozwie pełnomocnik powoda podał, że obecnie średnie miesięczne wynagrodzenie wynosi 4.622 zł, co pomniejszone o przyczynienie się powoda do szkody-20% i otrzymywaną rentę socjalną z ZUS w wysokości 745 zł daje ostatecznie kwotę żadaną, tj. 2.953 zł. Powyższe wyliczenie - z przyczyn podanych poniżej- jest błędne. Po pierwsze, przeciętne miesięczne wynagrodzenie w kwartale poprzedzającym w ocenie pozwanego wniesienie pozwu, tj. w II kwartale 2018 r. wynosiło 4.521,08 zł brutto, a nie tak jak przyjęto w pozwie - 4.622 zł.

Powód domaga się podwyższenia przyznanej mu renty wyrównawczej, przyjmując za podstawę kwotę wynagrodzenia brutto, zamiast netto, tj. 3.216,13 zł (przy uwzględnieniu prawidłowej wysokości wynagrodzenia brutto - 4.521,08 zł). Na marginesie pełnomocnik pozwanego wskazał na w jego ocenie niekonsekwencję powoda przy dokonywaniu wyliczenia renty wyrównawczej - kwota renty socjalnej wypłacana przez ZUS pomniejszająca kwotę należną powodowi została podana w kwocie netto.

Mając na uwadze powyższe, strona pozwana stoi na stanowisku, że żądanie powoda podwyższenia renty wyrównawczej jest bezzasadne, ponieważ wypłacana przez ubezpieczyciela renta w kwocie 2.400 zł miesięcznie w pełni rekompensuje powodowi uszczerbek z tytułu utraty zdolności do pracy zarobkowej.

Na obecnym etapie postępowania powód nie udokumentował kwoty 1.000 zł o którą ma nastąpić podwyższenie renty na zwiększone potrzeby, ograniczając się jedynie do stwierdzenia, że kwota wypłacana przez ubezpieczyciela „nie zaspakaja zwiększonych potrzeb wobec podwyżki cen żywności, leków, kosztów opieki i inflacji”. W konsekwencji zajęcie merytorycznego stanowiska wobec tak określonego roszczenia będzie możliwe dopiero po jego sprecyzowaniu przez powoda.

(k.28-34)

Ostatecznie na rozprawie w dniu 12 lutego 2020 roku pełnomocnicy stron poparli swoje stanowiska w sprawie.

(k.124)

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

W dniu 4 sierpnia 1995 r. S. P. (1) wracał z wakacji do miejscowości P. samochodem marki F. (...). Razem z nim jechali: żona M. P. (1), wnuczka S. P. (2) oraz małoletni powód K. P. (1) — syn brata.

W okolicach miejscowości B., około godz. 17.00, na drodze A 2, podróżujący zatrzymali się na prawym poboczu, ponieważ dzieci chciały załatwić się. Wszyscy przeszli na drugą stronę drogi aby obejrzyć stoisko z figurkami gipsowymi. Po obejrzeniu wracali do samochodu. Przechodząc na drugą stronę piesi przepuścili samochody nadjeżdżające z lewej strony, a następnie doszli do osi jezdni i zatrzymali się przed środkiem jezdni, przed linią rozdzielającą jezdnie.

M. P. (1) trzymała w prawej ręce wnuczkę S., a lewą rękę trzymała na ramieniu (...).

S. P. (1) stał przed nimi i mówił, że jadą samochody ciemny i biały, po których będzie można przejść na drugą stronę. W pewnym momencie K. wybiegł do przodu pomiędzy dwa samochody i został uderzony przez samochód marki S. (...) nr rej. (...), prowadzony przez P. R. (1). Samochód P.R. ciągnął przyczepę bagażową, jechał w kierunku P.. Samochód ten jechał w kolumnie innych pojazdów jako ostatni i poruszał się z prędkością około 70 km/h.

Kierowca zobaczył po lewej swojej stronie stoisko z figurkami krasnali i stojących przy osi jezdni dwóch dorosłych i dwoje dzieci oraz znajdujący się na prawym poboczu samochód F. (...), do którego zmierzali piesi.

Warunki drogowe tego dnia były dobre. Jezdnia asfaltowa sucha, temperatura powietrza ok.25 st.C, pogoda słoneczna widoczność dobra.

Droga w tym miejscu jest szeroka na 7,30 m, podzielona na dwie jezdnie linią przerywaną. Po obydwu stronach drogi znajdują się utwardzone pobocza szerokości 2 m.

Samochód S. miał sprawny układ hamulcowy i kierowniczy. Na skutek wypadku uległy uszkodzeniu lewy reflektor wraz z kierunkowskazem, lewy błotnik, maska silnika, została zbita przednia szyba.

Postępowanie karne w sprawie tego wypadku zostało umorzone w dniu 8 września 1995 r. wobec braku cech przestępstwa. Rodzice poszkodowanego nie składali zażalenia na to postanowienie .

(**dowód** : zeznania S. P. **k. 10-11**, M. P. **k. 12-13**, P.R. **k.8**, protokół oględzin **k.2**, szkic **k.4**, postanowienie **k.14** akt Ds. 1300/95 Prokuratury Rejonowej w Szamotułach, P.R. **k.217** w aktach sprawy o sygn. akt II C 1181/97 Sądu Okręgowego w Łodzi II Wydziału Cywilnego w załączeniu)

Piesi przekraczali jezdnię w miejscu dozwolonym. Samochód jechał w odległości ok.0,5 m od linii środkowej. Potrącenie powoda i rozpoczęcie hamowania przez samochód P.R. nastąpiło w tym samym momencie. Samochód zatrzymał się w odległości 35,6m za miejscem kolizji. W chwili wejścia pieszych na jezdnię pojazd znajdował się w odległości 122,6 m. Kierowca powinien zauważyć pieszych z odległości 97 m. Droga jaką przebył samochód od momentu zauważenia pieszych przez kierowcę do miejsca potrącenia wyniosła 60,3 m. W chwili rozpoczęcia przez dziecko biegu samochód znajdował się w odległości 14 m. Całkowita droga hamowania wynosiła 46,3 m. Pieszy wszedł na tor ruchu gdy samochód znajdował się w odległości ok.9,5 m.

Kierujący samochodem S. nie miał możliwości zahamowania przed torem biegu pieszego. Gdyby samochód P. R. zmienił tor jazdy i odsunął się od linii środkowej o 1 m do wypadku by nie doszło gdyż samochód zdążyłby minąć pieszego.

(**dowód**: opinia biegłego J. N. **k.219-224, 252-253**, R. B. **k.260-287, 303** w aktach sprawy o sygn. akt II C 1181/97 Sądu Okręgowego w Łodzi II Wydziału Cywilnego w załączeniu)

Powód K. P. (1) w pozwie z dnia 22 maja 1997 r. skierowanym do Sądu Okręgowego II Wydziału Cywilnego w Ł. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. Oddział Okręgowy w Ł., 55.000,-zł zadośćuczynienia z ustawowymi odsetkami od dnia 24 listopada 1996 r, i renty w wysokości po 800,-zł miesięcznie począwszy od 1 czerwca 1997 r. z ustawowymi odsetkami w przypadku zwłoki w płatności każdej z rat.

Powodowie L. i W. małż. P. w tym samym pozwie wnieśli o zasądzenie od pozwanego 8.597,-zł odszkodowania z tytułu wydatków na rehabilitację syna K. P. (1), z ustawowymi odsetkami od dnia 1 czerwca 1997 r, 2.870,-zł z tytułu zwrotu wydatków na opiekę i lepsze odżywianie syna w okresie 1.08.1996 r.- 31.05.1997 r. z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu.

Powodowie podali, że małoletni K. P. (1) w dniu 4.08.1995 r. przechodził w towarzystwie dwóch dorosłych, przez jezdnię w miejscowości B. i został potrącony przez samochód marki S. (...) kierowany przez P. R. (2). Kierowca naruszył zasadę ograniczonego zaufania i widząc grupę pieszych przy osi jezdni, nie zwolnił i nie zjechał bliżej prawej krawędzi jezdni.

Na skutek wypadku powód K. P. doznał rozległych ciężkich obrażeń czaszkowo-mózgowych. Stwierdzono głęboką utratę przytomności i stłuczenie płuc. Powód był przez 3 miesiące nieprzytomny i obecnie ma niedowład kończyn, padaczkę, zaburzenia mowy, wzroku, występuje moczenie. Nie chodził do szkoły, realizował indywidualny program nauczania i wymaga stałej opieki osoby trzeciej w nocy i w dzień.

Pozwany uznał jedynie w 50% swoją odpowiedzialność za skutki tego wypadku .

Pozwany (...) S.A. Inspektorat w R. w odpowiedzi na pozew z dnia 11 lipca 1997 r. uznał swoją właściwość do występowania w sprawie w imieniu (...) S.A. i wniósł o oddalenie powództwa.

Pozwany podał, że wypłacił poszkodowanemu 35.000,-zł z tytułu zadośćuczynienia, 1.370,-zł z tytułu kosztów dodatkowego odżywiania, 2.500,- zł kosztów dojazdu do szpitali, 1.350,-zł kosztów opieki nad dzieckiem oraz wypłaca od 1.01.1997 r. rentę w kwocie 1.000,-zł kwartalnie. Pozwany uznał, że poszkodowany przyczynił się do powstałej szkody co najmniej w 50%.

Sąd Okręgowy w Łodzi II Wydział Cywilny wyrokiem z dnia 31 października 2000 roku w sprawie o 55.000,-zł zadośćuczynienia, 15.000,-zł odszkodowania i rentę

1. **zasądził od (...) w R. na rzecz K. P. (1):**

a) **32.000,- (trzydzieści dwa tysiące) złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 24 listopada 1996 r, z tytułu zadośćuczynienia,**

b) **8.019,47,- (osiem tysięcy dziewiętnaście 47/100) złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 1 czerwca 1997 r, z tytułu odszkodowania,**

c) **8.500,- (osiem tysięcy pięćset) złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 22 maja 1997 r, z tytułu skapitalizowanej renty na zwiększone potrzeby za okres od 1 czerwca 1997 r. do 31 października 1998 r,**

d) **rentę z tytułu zwiększonych potrzeb w kwocie po 800,- (osiemset) złotych miesięcznie płatną z góry do 10-go dnia każdego miesiąca począwszy od 1 listopada 1998 r. i na przyszłość, z ustawowymi odsetkami od niezapłaconych, wymagalnych rat od dnia 11 listopada 1998 r. i w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat wymagalnych w przeszłości,**

e) **odsetki ustawowe od kwoty 35.000,-(trzydzieści pięć tysięcy) złotych za okres od 24 listopada 1996 r. do dnia 18 lutego 1997 r, i od kwoty 20.000,-(dwadzieścia tysięcy) złotych za okres od 24 listopada 1996 r. do 27 sierpnia 1998 r,**

f) **10.000,- (dziesięć tysięcy) złotych z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,**

2. **ustalił, że pozwany (...) S.A. Inspektorat w R. ponosi w 80% (osiemdziesięciu) odpowiedzialność za szkody mogące ujawnić się w przyszłości, u powoda, a będące następstwem wypadku z dnia 4 sierpnia 1995 r, ,**

3. **umorzył postępowanie w zakresie kwoty 22.750,- (dwadzieścia dwa tysiące siedemset pięćdziesiąt) złotych zadośćuczynienia i w zakresie kwoty 2.382,60,-(dwa tysiące trzysta osiemdziesiąt dwa 60/100) złotych odszkodowania,**

4. **oddalił powództwo w pozostałej części,**

5. **nie obciążył powodów kosztami oddalonej części powództwa,**

6. **nakazał ściągnąć pd (...) w R. na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w Łodzi:**

a) **5.595,20,- (pięć tysięcy pięćset dziewięćdziesiąt pięć 20/100) złotych z tytułu nieuiszczonego wpisu sądowego,**

b) **872,50,- (osiemset siedemdziesiąt dwa 50/100) złotych z tytułu nieuiszczonych kosztów opinii biegłych.**

Podstawą wyroku było ustalenie, że to zachowanie zarówno powoda jaki i jego opiekunów przyczyniło się w 50 % do zaistnienia zdarzenia.

Powód własnym działaniem przyczynił się **w 20%** do powstania szkody, w pozostałych 30% jego opiekunowie, a jeszcze 50% sam sprawca szkody t.j. kierujący.

Sprawcami szkody byli więc w istocie kierujący i opiekunowie. Działanie powoda rozważać można jedynie w ramach przyczynienia.

Powód na skutek wypadku doznał szeregu rozległych obrażeń. Przez kilka miesięcy był nieprzytomny. Doznał porażenia wszystkich czterech kończyn, nie mógł praktycznie samodzielnie egzystować. Musiał przejść długotrwały i bolesny okres leczenia i rehabilitacji. Proces ten nie zakończył się wyleczeniem. Powód nadal odczuwa szereg dolegliwości i nie odzyskał w pełni sprawności. Stan jego jest w zasadzie utrwalony. Nie rokuje poprawy, a wymaga nieustannej rehabilitacji by nie cofnęła się uzyskana poprawa.

Powód wymaga opieki i pomocy innych osób w podstawowych czynnościach życia codziennego. Nie może samodzielnie chodzić, uczyć się. Doznane uszkodzenia w tak młodym wieku rzutują na cały przyszły rozwój powoda, z czego on zdaje sobie sprawę.

Powód bardzo przeżywa swoją niepełnosprawność. Dzieje się to obecnie w okresie dojrzewania i wchodzenia w dorosłe życie. Wszystkie te okoliczności sprawiają, że zadośćuczynienie musi być stosunkowo wysokie. Łączny uszczerbek na zdrowiu powoda wynosi 165%. Biorąc pod uwagę również wiek powoda Sąd uznał, że zadośćuczynienie w kwocie 160.000,-zł t.j. równe około 7 letniemu średniemu rocznemu wynagrodzeniu, jest adekwatne do doznanej krzywdy. Jest to również porównywalne do świadczeń z tytułu wypadków przy pracy (około 3 razy mniejszych). Pozwany jest zobowiązany do zapłaty 80% tak określonego zadośćuczynienia. Powinien więc zapłacić z tego tytułu 128.000,-zł. Pozwany zapłacił przed procesem i w jego trakcie łącznie 57.750,-zł. Te kwoty podlegają zaliczeniu i odpowiedniemu zwaloryzowaniu gdyż były wypłacone w 1997 r. i w 1998 r. Wypłacone w 1997 r. 35.000,-zł należy zwaloryzować współczynnikiem 1,8 gdyż o tyle wzrosły przeciętne wynagrodzenia od tego roku do chwili wyrokowania, a wypłacone w 1998 r. 22.750,-zł współczynnikiem 1,46 (obwieszczenie Prezesa GUS z 10.02.1998 r. MP 5/98 poz.93, z 9.02.1999 r. MP 5/99 poz.59) 35.000,-zł w warunkach wyrokowania miałyby wartość ok. 63.000,-zł, a 22.750,-zł wartość ok.33.000,-zł. Łącznie według cen na dzień wyrokowania powód otrzymał 96.000,-zł z tytułu zadośćuczynienia.

W związku z powyższym Sąd przyznał kwotę **32.000,-złoty tytułem zadośćuczynienia**. Niewątpliwie na skutek wypadku powód poniósł szereg szkód.

Poniósł szereg wydatków na leczenie, rehabilitację, opiekę, dojazdy, odżywianie.

Wydatki te zostały udokumentowane na kwotę 19.527,59,-zł. 80% tej kwoty stanowi suma 15.622,07,-zł. Pozwany zapłacił przed wyrokiem łącznie 7.602,60,-zł.

Powinien więc uzupełnić brakującą część **odszkodowania w wysokości 8.019.47,-zł.** i taką kwotę Sąd zasądził tytułem odszkodowania.

Powód żądał renty na zwiększone potrzeby w wysokości 800,-zł miesięcznie przy przyjęciu 10% stopnia przyczynienia się do powstania szkody. Roszczenie o rentę w tej wysokości jest uzasadnione nawet przy przyjęciu 20% przyczynienia się do szkody po stronie powoda. Powód doznał obrażeń skutkujących ograniczeniem jego sprawności. Nie jest samodzielny i z uwagi na występowanie padaczki nie może pozostawać bez opieki w przypadku wystąpienia ataku. Zakres tej opieki wyznacza podstawowy zakres renty. Nawet przyjmując ograniczony rozmiar opieki tylko do 6 godzin dziennie w skali miesiąca czyni to 180 godzin miesięcznie. Przy stawkach za godzinę opieki w granicach 4- 6 -zł za godzinę, sprawia, że wydatki powoda na opiekę wynoszą od 720,- do 1.080,-zł. Jest to porównywalne do zeznań matki powoda, która stwierdziła, że za 600 zł miesięcznie nikt nie chciał podjąć się opieki nad synem. Trzeba jednak zauważyć, że wcześniej powód wymagał opieki w znacznie większym rozmiarze, był całkowicie przez całą dobę zdany na pomoc osób trzecich. Do tych wydatków należy dodać koszty diety ok.300- 350 zł miesięcznie, koszty leków i rehabilitacji 500-600 zł miesięcznie. Są to kwoty niewygórowane przy takich obrażeniach. W związku z powyższym należna renta na zwiększone potrzeby przekracza sumę 1000 zł miesięcznie, a w okresach większej niesprawności suma ta mogłaby być znacznie większa. Przyjmując 20% udział powoda w szkodzie roszczenie **renty w kwocie 800 zł miesięcznie jest w pełni uzasadnione**. Uzasadnione jest również skapitalizowanie do kwoty 8.500 zł renty za okres 17 miesięcy pomiędzy 1.06.1997 r. - 31.10.1998 r. (po 500 zł miesięcznie) nawet uwzględniając wypłacaną rentę przez pozwanego 1.000 zł kwartalnie. Ponieważ w trakcie procesu pozwany wypłacił powodowi 22.750 zł zadośćuczynienia i 2.382,60 zł odszkodowania, postępowanie w tym zakresie na podstawie art.355 kc Sąd umorzył.

Ponieważ powód w dacie wyrokowania był dzieckiem w okresie wzrostu i nie jest obecnie możliwe oszacowanie wszystkich potencjalnych szkód, Sąd ustalił w trybie art. 189 kpc, że pozwany ponosi odpowiedzialność w 80% za szkody związane z wypadkiem jakie mogą się ujawnić w przyszłości.

(**dowód** : pozew **k.2-6** , wyrok **k.308,308 v.**, uzasadnienie do wyroku **k.309-322** w aktach sprawy II C 1181/97 Sądu Okręgowego w Łodzi II Wydziału Cywilnego w załączeniu)

Postanowieniem z dnia 8 czerwca 2001 roku Sąd Apelacyjny w Łodzi umorzył postępowanie apelacyjne .

(**dowód** : postanowienie Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 8 czerwca 2001 roku **k.356** w aktach sprawy II C 1181/97 Sądu Okręgowego w Łodzi II Wydziału Cywilnego w załączeniu)

W pozwie z dnia 11 grudnia 2013 roku skierowanym do Sądu Rejonowego dla Łodzi –Śródmieścia powód K. P. (1) reprezentowany przez adwokat A. Ł. wnosił o zasądzenie od pozwanego (...) w miejsce dotychczas wypłacanej renty wyrównawczej po 716 złotych miesięcznie, kwoty po 2.400 złotych miesięcznie, poczynając od 1 grudnia 2013 roku i na przyszłość z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat .

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi, wyrokiem z dnia 21 maja 2014 roku, w sprawie z powództwa K. P. (1) przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W. Oddział w Ł., podwyższył rentę wyrównawczą wypłacaną przez pozwanego na rzecz powoda z kwoty 716 złotych do kwoty 1.076 złotych miesięcznie płatnej do dnia 10- ego każdego miesiąca poczynając od dnia 1 grudnia 2013 roku i na przyszłość, oddalił powództwo w pozostałej części i nie obciążał powoda kosztami procesu. Sąd Rejonowy ustalił, że powód, w dniu 4 sierpnia 1995 roku, uległ wypadkowi komunikacyjnemu, którego sprawca był ubezpieczony w zakresie odpowiedzialności cywilnej w pozwanym zakładzie. Prawomocnym wyrokiem z dnia 31 października 2000 roku, wydanym w sprawie o sygnaturze akt II C 1181/97 z powództwa K. P. (1) przeciwko (...) w R., Sąd Okręgowy w Łodzi Wydział II Cywilny zasądził na rzecz powoda zadośćuczynienie, odszkodowanie oraz skapitalizowaną rentę na zwiększone potrzeby oraz rentę z tytułu zwiększonych potrzeb, a także ustalił, że pozwany ponosi odpowiedzialność w 80 % za szkody związane z wypadkiem, jakie mogą ujawnić się w przyszłości. Powód ma 32 lata. Otrzymuje od pozwanego rentę wyrównawczą w kwocie 716 złotych miesięcznie, a nadto pobiera rentę socjalną z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w wysokości 610,33 złotych miesięcznie. Powód w 2004 roku, w indywidualnym toku nauki, ukończył Liceum (...) w P.. Dalej Sąd Rejonowy ustalił, że Powiatowy Urząd Pracy w P., dla osób o wykształceniu technicznym lub z zakresu mechaniki, dysponuje ofertą pracy na stanowisku mechanika pojazdów samochodowym z wynagrodzeniem 1.900 złotych brutto, zaś Powiatowy Urząd Pracy w R. ofertami pracy na stanowiskach: mechanika w dziale utrzymania ruchu z umiejętnością analizy rysunków mechanicznych i dokumentacji technicznej, serwisanta, doradcy techniczno- handlowego z biegłą znajomością języka angielskiego, sprzedawcy, automatyka w serwisie maszyn przemysłowych z uprawnieniami (...) i prawem jazdy kat B- z proponowanym najniższym wynagrodzeniem. W miejscowości P., gdzie zamieszkuje powód jest duże bezrobocie. Funkcjonuje tam zakład produkcji maszyn rolniczych S., produkujący maszyny na potrzeby rolnictwa na rynek krajowy i zagraniczny. W R. zlokalizowane są z kolei zakłady produkcyjne firmy (...), zajmujące się produkcją sprzętu domowego na potrzeby rynku krajowego i zagranicznego. Zakłady te poszukują pracowników o wykształceniu technicznym. Brat ojca powoda wraz z synem prowadzą firmę obsługującą gminę P. w zakresie wywozu nieczystości płynnych i stałych. Sąd ostatecznie ustalając należną powodowi rentę wyrównawczą określił ją jako wynik średniej arytmetycznej wysokości aktualnego minimalnego wynagrodzenia (1.181,38 złotych netto w grudniu 2013 roku) i wysokości średniego krajowego wynagrodzenia (3.823,32 złote netto w IV kwartale 2013 roku). Sąd ustalił średnią arytmetyczną na kwotę 1.955,50 zł, którą pomniejszył o kwotę wypłacaną powodowi przez ZUS, tj. 610 złotych miesięcznie, a następnie wynik obniżył o stopień przyczynienia się powoda do zaistnienia szkody w wysokości 20 %., Sąd przyjął, że kwota należnej powodowi renty wyrównawczej wynosi 1.076 złotych.

Sąd Okręgowy w Łodzi wyrokiem z dnia 16 lutego 2015 roku na skutek apelacji powoda od wyroku Sądu Rejonowego dla Łodzi –Śródmieścia w Łodzi z dnia 21 maja 2014 roku zmienił zaskarżony wyrok i podwyższył rentę wyrównawczą wypłacaną przez pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. **z kwoty 716 złotych do kwoty po 2.400 miesięcznie** płatnej z góry do 10-go dnia każdego miesiąca poczynając od dnia 1 grudnia 2013 roku i na przyszłość .

(**dowód:** pozew **k.2-4**, wyrok Sądu Rejonowego dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi z dnia 21 maja 2014 roku **k.73**, uzasadnienie do wyroku **79-82 v.**, wyrok Sądu Okręgowego w Łodzi III Wydziału Cywilnego Odwoławczego z dnia 16 lutego 2015 roku i uzasadnienie wyroku **k.112-116** w aktach sprawy I C 1575/13 Sądu Rejonowego dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi w załączeniu)

Od około 2015 roku w związku z urazem mózgowo-czaszkowym nasiliły się u powoda agresywne zachowania, zaburzenia osobowości, zdarza mu się uderzyć matkę i wulgarnie się odnosić do niej.

Zachowania agresywne powód przejawia także wobec swojego ojca i babci. Wobec wystąpienia u powoda zaburzeń osobowości w szczególności agresji zaistniała konieczność leczenia psychiatrycznego, a także psychologicznego. Powód leczy się w Przedsiębiorstwie Usług Medycznych (...).

(**dowód :** nagranie audio-vidoe z dnia 11 grudnia 2018 roku zeznania świadka L. P. 00:03:39-00:16:26 **k.51 v.**, **52,54**, 00:21:30-00:25:45 **k.52 v.**, **54**, zaświadczenia lekarskie **k.9,10,11,16**, zaświadczenie z Przedsiębiorstwa Usług Medycznych (...) **k.17**, historia wizyt **k.58-62 v.**, zaświadczenia lekarskie **k.71,72**)

Aktualny stan psychiczny powoda - niepełna orientacja w czasie, skracanie dystansu, nastrój labilny, drażliwość, cechy infantylizmu, afekt niedostosowany, tępy, zaburzenia koncentracji uwagi, obniżony krytycyzm, bez objawów psychotycznych, bez oznak lęku. U powoda występują nasilone zaburzenia osobowości wymagające leczenia. Stwierdzone powyższe zaburzenia zdrowia psychicznego pozostają w związku przyczynowym i są następstwem wypadku komunikacyjnego z dnia 04.08.1995 roku. Powyższe zaburzenia zdrowia psychicznego powodują trwałe uszczerbek na zdrowiu .

Biegłe stwierdziły zaburzenia osobowości i zachowania spowodowane chorobą, uszkodzeniem lub dysfunkcją mózgu, kod wg (...) 10-F07. Uznały następujący długotrwały uszczerbek na zdrowiu w zakresie zdrowia psychicznego (w oparciu o oceny procentowego uszczerbku na zdrowiu wg rozporządzeniem Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18.12.2002) -30% (a nie 50%) z pkt 9b z powodu encefalopatii pourazowej ze zmianami charakterologicznymi (tj. organicznych zaburzeń osobowości, emocji i procesów poznawczych),

(**dowód :** opinia psychiatryczno-psychologiczna lek.med. specjalisty z zakresu psychiatrii A. R. i psycholog mgr J. Ś. **k.56-57 v.**, opinia uzupełniająca **k.96**)

Powód zamieszkuje z rodzicami. Obecnie ma 37 lat. Otrzymuje rentę socjalną w wysokości 745,18 złotych, rentę z (...) wyrównawczą w wysokości 2.400 złotych oraz rentę na zwiększone potrzeby zasadzoną wyrokiem Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 31 października 2000r. w sprawie sygn. akt II C 1181/97, podwyższoną następnie decyzją pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. z dnia 10 maja 2013r. do kwoty po 2.219,80 zł (dwa tysiące dwieście dziewiętnaście złotych 80/100). Powód korzysta raz w roku z turnusów rehabilitacyjnych, koszt turnusu to kwota ponad 4.000 złotych. Zakup koniecznych leków to kwota 600,00 złotych – 700,00 złotych miesięcznie, zabiegi rehabilitacyjne (22 razy w miesiącu , jednorazowo zabieg to koszt 170,00 złotych – 22 x 170,00 złotych = 3.740 złotych). Koszt wizyt u lekarza neurologa to kwota 200 złotych. Powód pozostaje pod opieką neurologa, psychiatry, psychologa, okulisty. Ma zaleconą dietę, co generuje dodatkowe koszty. Matka powoda – L. P. sprawuje opiekę nad powodem i korzysta także z pomocy osób trzecich w tym zakresie. Koszt związany z utrzymaniem syna w skali miesiąca matka powoda szacuje na kwotę około 7.000 złotych.

(**dowód:** faktura VAT **k.18**, zaświadczenie **k.19**, decyzja ZUS-u **k.15**, decyzja (...) o wysokości renty na zwiększone potrzeby **k.127** , nagranie audio-vidoe z dnia 11 grudnia 2018 roku zeznania świadka L. P. 00:03:39-00:16:26 **k. 51 v.**, **52,54**, 00:21:30-00:25:45 **k.52 v.**, **54**, nagranie audio-vidoe z dnia 12 lutego 2020 roku zeznania świadka L. P. 00:02:50-00:20:47 **k.123 v.**, **124,125**)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo jest częściowo zasadne.

Strona pozwana nie kwestionowała zasady swojej odpowiedzialności za szkody poniesione przez powoda. Została ona zresztą przesądzona w poprzednich postępowaniach cywilnych toczących się z udziałem stron w sprawie II C 1181/97 Sądu Okręgowego w Łodzi II Wydziału Cywilnego i Apelacyjnego w Ł. oraz I C 1575/13 Sądu Rejonowego dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi i Okręgowego w Ł. .

Odnosnie podniesionego przez pozwanego zarzutu res iudicata i żądania odrzucenia pozwu w zakresie żądania zasądzenia zadośćuczynienia, Sąd uznał, iż powyższy zarzut nie zasługuje na uwzględnienie i odmówił odrzucenia pozwu.

Zgodnie z art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c. Sąd odrzuci pozew jeżeli o to samo roszczenie pomiędzy tymi samymi stronami jest w toku albo została już prawomocnie osądzona.

W ocenie Sądu w niniejszej sprawie brak jest podstaw do zastosowania powyżej normy prawnej i w konsekwencji odrzucenia pozwu. Podzielając twierdzenia pozwanego, iż przy ocenie czy w danej sprawie zachodzi powaga rzeczy osądzonej uwzględnia się zakres przedmiotowy, zakres podmiotowy, a także bada podstawę faktyczną i prawną dochodzonych roszczeń, należy wskazać, iż dokonane w oparciu o powyższe zasady porównanie roszczeń strony powodowej w niniejszym procesie z roszczeniami objętymi postępowaniem w sprawie II C 1181/97, nie uzasadnia w żadnej mierze zarzutu res iudicata.

Lektura akt sprawy II C 1181/97, a w szczególności wyroku i uzasadnienia, wskazuje w ocenie Sądu jednoznacznie, iż o ile możemy mówić o tożsamym zakresie podmiotowym obu procesów i tożsamej podstawie faktycznej żądań, o tyle nie zachodzi trzecia z wymaganych dla uznania powagi rzeczy osądzonej przesłanek, a mianowicie – tożsamość roszczeń.

W toku niniejszego procesu powód wywodząc swoje roszczenia z tego samego zdarzenia faktycznego, dochodzi roszczenia z tytułu zadośćuczynienia ale związanego z ujawnieniem się owej szkody i nowej krzywy, ujawnionej już po prawomocnym zakończeniu postępowania w sprawie II C 1181/97. Zgodnie natomiast z rozstrzygnięciem zawartym w pkt 2 wyroku z dnia 31 października 2000r. w sprawie II C 1181/97 pozwany ponowi w 80% odpowiedzialność za szkody mogące się ujawnić w przyszłości u powoda, a będące następstwem wypadku z dnia 4 sierpnia 1995r.

Wobec powyższego brak jest, wbrew odmiennym twierdzeniom strony pozwanej, podstaw do uznania, iż zachodzą podstawy do odrzucenia pozwu w zakresie żądania zadośćuczynienia.

Wobec powyższego należy uznać, iż spór w niniejszej sprawie sprowadzał się **do kwestii powstania nowej szkody oraz wysokości zgłoszonych roszczeń.**

Na podstawie art. 445 § 1 k.c. w razie uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę pieniężną tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Podstawą zadośćuczynienia jest krzywda polegająca na cierpieniach fizycznych i psychicznych związanych z rozstrojem zdrowia.

Art. 445 § 1 k.c. nie zawiera żadnych kryteriów, jakie należy uwzględniać przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia, wobec czego kryteria te zostały wypracowane przez judykaturę. Spośród funkcji spełnianych przez zadośćuczynienie współcześnie na czoło wysuwa się funkcja kompensacyjna. Przyznana z tego tytułu suma pieniężna powinna wynagrodzić doznane przez poszkodowanego cierpienia fizyczne i psychiczne oraz utratę radości życia. Ma mu również ułatwić przezwycięzenie ujemnych przeżyć, dzięki czemu zostaje przywrócona, przynajmniej częściowo, równowaga, która została zachwiana na skutek popełnienia czynu niedozwolonego. Dla wysokości zadośćuczynienia jako świadczenia o charakterze kompensacyjnym, podstawowe znaczenie ma zawsze rozmiar doznanej krzywdy, który zależy od wielu czynników m. in. trwałości i skutków wypadku lub okresu trwania objawów chorobowych i ich

nasilenia, stopnia cierpień fizycznych i psychicznych, ich intensywności i czasu trwania, nieodwracalności następstw uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia (kalectwa, oszpeceń), rodzaju wykonywanej pracy, szans na przyszłość, poczucia nieprzydatności społecznej, bezradności życiowej, wieku poszkodowanego, jego osobistej sytuacji, w tym również jego przyszlých perspektyw życiowych. Znaczenie może mieć również stopień winy sprawcy szkody i odczucia jej przez poszkodowanego. (por. wyroki SN z 12.04.1972 r., II CR 57/72, opubl. OSNCP 1972 nr 10 poz. 183; z 30.11.1999 r., I CKN 1145/99, niepubl., z 27.08.1969 r., (...), opubl. OSNCP 1970 nr 6 poz. 111; z 12.09.2002 r., IV CKN 1266/00, opubl. LEX nr 80272; z 13.03.1973 r., II CR 50/73, opubl. LEX nr 7228, z 9.11.2007 r., V CSK 245/07, opubl. (...) poz. 95).

Zważyć przy tym należy, że powyższe przesłanki mają jednak tylko walor ogólny i dlatego w każdej sprawie o wysokości zadośćuczynienia rozstrzygające znaczenie mają dopiero konkretne okoliczności dotyczące osoby poszkodowanej. Jedynie rozważenie zindywidualizowanych przesłanek stanowi właściwą podstawę określenia odpowiedniego w rozumieniu art. 445 § 1 k.c. zadośćuczynienia (por. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 20.04.2006 r. IV CSK 99/05, nie publ., z dnia 9.11.2007 r. V CSK 245/07, opubl. (...) poz. 95, z dnia 13.11.2007 r. I CSK 384/07, opubl. Lex nr 351187, z dnia 5.12.2006 r. II PK 102/06, opubl. OSNP 2008/1 -2/11, wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 9.08.2006 r. I ACa 161/06, opubl. Lex nr 278433). Od około 2015 roku w związku z urazem mózgowo-czaszkowym nasiliły się u powoda agresywne zachowania, zaburzenia osobowości, zdarza mu się uderzyć matkę i wulgarnie się odnosić do niej. Zachowania agresywne powód przejawia także wobec swojego ojca i babci. Wobec wystąpienia u powoda zaburzeń osobowości w szczególności agresji zaistniała konieczność leczenia psychiatrycznego, a także psychologicznego. Powód leczy się w Przedsiębiorstwie Usług Medycznych (...). Określając wysokość zadośćuczynienia w niniejszej sprawie Sąd uwzględnił, iż zgodnie z opinią psychologiczno-psychiatryczną biegłe stwierdziły u powoda zaburzenia osobowości i zachowania spowodowane chorobą, uszkodzeniem lub dysfunkcją mózgu, kod wg (...) 10-F07. Uznały następujący długotrwały uszczerbek na zdrowiu w zakresie zdrowia psychicznego (w oparciu o oceny procentowego uszczerbku na zdrowiu wg rozporządzeniem Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18.12.2002) - 30% (a nie 50%) z pkt 9b z powodu encefalopatii pourazowej ze zmianami charakterologicznymi (tj. organicznych zaburzeń osobowości, emocji i procesów poznawczych),

W ocenie Sądu w realiach niniejszej sprawy **dalsze zadośćuczynienie w kwocie 84 000 złotych** spełni swoją kompensacyjną funkcję i będzie odpowiednie do rozmiarów doznanej krzywdy stosownie do ustalonego uszczerbku na zdrowiu u powoda. Kwota ta powinna wynagrodzić doznane cierpienia fizyczne i psychiczne związane z urazem oraz ułatwić przezwyciężenie ujemnych przeżyć, dzięki czemu zostanie przywrócona równowaga zachwiana na skutek popełnienia czynu niedozwolonego. Zarazem kwota ta będzie przedstawiała jakąś ekonomicznie odczuwalną wartość, adekwatną do warunków gospodarki rynkowej oraz faktu, iż zdrowie ludzkie jest dobrem o szczególnej wartości.

Odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c., od dnia 11 października 2018 roku, tj. od daty doręczenia odpisu pozwu pozwanemu.

Powód domagał się również podwyższenia renty miesięcznej na zwiększone potrzeby wypłacanej przez (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda z kwoty po 2.219,80 złotych miesięcznie (dwa tysiące dwieście dziewiętnaście 80/100) do kwoty **po 3.319,80 złotych (trzy tysiące trzysta dziewiętnaście 80/100) miesięcznie.**

Sąd Okręgowy w Łodzi II Wydział Cywilny wyrokiem z dnia 31 października 2000 roku w sprawie o 55.000,-zł zadośćuczynienia, 15.000,-zł odszkodowania i rentę zasądził od (...) w R. na rzecz K. P. (1) rentę z tytułu zwiększonych potrzeb w kwocie po 800,- (osiemset) złotych miesięcznie płatną z góry do 10-go dnia każdego miesiąca począwszy od 1 listopada 1998 r. i na przyszłość, z ustawowymi odsetkami od niezapłaconych, wymagalnych rat od dnia 11 listopada 1998 r. i w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat wymagalnych w przyszłości. Następnie decyzją

pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. z dnia 10 maja 2013r. renta ta została podwyższona do kwoty po 2.219,80 zł (dwa tysiące dwieście dziewiętnaście złotych 80/100) .

Zgodnie z treścią art. 907 § 2 k.c. jeżeli obowiązek płacenia renty wynika z ustawy, każda ze stron może w razie zmiany stosunków żądać zmiany wysokości lub czasu trwania renty, chociażby wysokość renty i czas jej trwania były ustalone w orzeczeniu sądowym lub w umowie. Sąd może - stosownie do okoliczności sprawy - zmienić wysokość poszczególnych rat renty za okres poprzedzający wytoczenie powództwa, jeżeli zmiana stosunków nastąpiła przed wytoczeniem powództwa (por. uchwała SN z 6.08.1991 r., III CZP 66/91, OSP 1992/5/102).

W niniejszej sprawie źródłem obowiązku strony pozwanej płacenia powodowi renty jest **przepis art. 444 § 2 k.c.**

Jak wskazuje zgromadzony w sprawie materiał dowodowy powód korzysta raz w roku z turnusów rehabilitacyjnych, koszt turnusu to kwota ponad 4.000 złotych. Zakup koniecznych leków to kwota 600,00 złotych – 700,00 złotych miesięcznie, zabiegi rehabilitacyjne (22 razy w miesiącu, jednorazowo zabieg to koszt 170,00 złotych – 22 x 170,00 złotych = 3.740 złotych). Koszt wizyt u lekarza neurologa to kwota 200 złotych. Powód pozostaje pod opieką neurologa, psychiatry, psychologa, okulisty. Ma zaleconą dietę, co generuje dodatkowe koszty. Matka powoda – L. P. sprawuje opiekę nad powodem i korzysta także z pomocy osób trzecich w tym zakresie. Poczynione wyżej ustalenia, a w szczególności rehabilitacja powoda (22 razy w miesiącu , jednorazowo zabieg to koszt 170,00 złotych – 22 x 170,00 złotych = 3.740 złotych) uzasadniają podwyższenie renty do kwoty **3.219,80 złotych (trzy tysiące dwieście dziewiętnaście 80/100) miesięcznie**, a mianowicie o kwotę 1.000 złotych miesięcznie. W pozostałym zakresie powództwo należało oddalić .

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c., od dnia 7 sierpnia 2018 roku , tj. od daty wniesienia pozwu .

Co do podwyższenia renty wyrównawczej wypłacanej przez pozwanego na rzecz powoda z kwoty 2.400 złotych do kwoty po 2.953 złotych miesięcznie powództwo podlega oddaleniu .Wymiar renty wyrównawczej powinien odpowiadać różnicy między zarobkami jakie poszkodowany osiągnąłby w okresie objętym rentą z uwzględnieniem wszelkich stałych dodatków i stażu pracy, gdyby nie doznał uszkodzenia ciała (zarobki hipotetyczne), a zarobkami jakie realnie może osiągnąć bez zagrożenia swojego zdrowia, przy czym za punkt wyjścia należy przyjmować przeciętne zarobki pracowników zatrudnionych na stanowisku odpowiednim do tego, jaki zajmowałby poszkodowany, gdyby nie poniósł uszczerbku na zdrowiu (por. wyrok SN z 9.09.1968 r., III PRN 49/68, nie publ.). W przypadku całkowitej niezdolności do pracy renta wyrównawcza przysługuje w pełnej wysokości tj. odpowiada różnicy między zarobkami hipotetycznymi, a wysokością renty inwalidzkiej (por. wyrok SN z 23.09.1970 r., II CR 261/70, nie publ.). Podwyżka wynagrodzenia na stanowisku, na którym pracował uprawniony do renty uzupełniającej, stanowi zmianę stosunków w rozumieniu art. 907 § 2 k.c., uzasadniającą roszczenie o zmianę jej wysokości (por. uchwała SN z 18.12.1970 r., III PZP 36/70, OSNCP 1971/5/82).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy stwierdzić należy, iż podstawą określenia wysokości renty wyrównawczej przyznanej powodowi było jego przeciętne wynagrodzenie w okresie stanowiącym podstawę wymiaru renty z funduszu ubezpieczeń społecznych. Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi, wyrokiem z dnia 21 maja 2014 roku, w sprawie z powództwa K. P. (1) przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W. Oddział w Ł., podwyższył rentę wyrównawczą wypłacaną przez pozwanego na rzecz powoda z kwoty 716 złotych do kwoty 1.076 złotych miesięcznie płatnej do dnia 10-ego każdego miesiąca poczynając od dnia 1 grudnia 2013 roku i na przyszłość, oddalił powództwo w pozostałej części i nie obciążał powoda kosztami procesu. Sąd ustalił średnią arytmetyczną na kwotę 1.955,50 zł, którą pomniejszył o kwotę wypłacaną powodowi przez ZUS, tj. 610 złotych miesięcznie, a następnie wynik obniżył o stopień przyczynienia się powoda do zaistnienia szkody w wysokości 20 %., Sąd przyjął, że kwota należnej powodowi renty wyrównawczej wynosi 1.076 złotych. Sąd Okręgowy w Łodzi wyrokiem z dnia 16 lutego 2015 roku na skutek apelacji powoda od wyroku Sądu Rejonowego dla Łodzi –Śródmieścia w Łodzi z dnia 21 maja 2014 roku zmienił zaskarżony wyrok i podwyższył rentę wyrównawczą wypłacaną przez pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. z kwoty 716 złotych do kwoty po 2.400 miesięcznie płatnej z góry do 10-go dnia każdego miesiąca poczynając od dnia 1 grudnia 2013 roku i na przyszłość .

Wysokość przeciętnego wynagrodzenia za III kwartał 2018 roku wynosi 4.580,20 złotych brutto zaś netto 3.322,10 złotych. Powód otrzymuje rentę socjalną w wysokości 745,18 złotych. Dlatego też Sąd uwzględniając przyczynienie się powoda do powstania szkody na podstawie art.362 k.c. i rentę socjalną aktualnie otrzymywaną przez powoda, ustalił, że nie ma podstaw do podwyższenia renty wyrównawczej powodowi.(3.322,10 złotych - 20% - 745,18 złotych). Renta wyrównawcza wypłacana przez pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. ustalona wyrokiem Sądu Okręgowego z dnia 16 lutego 2015 roku, który na skutek apelacji powoda od wyroku Sądu Rejonowego dla Łodzi –Śródmieścia w Łodzi z dnia 21 maja 2014 roku zmienił zaskarżony wyrok i podwyższył rentę wyrównawczą wypłacaną przez pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. z kwoty 716 złotych do kwoty po 2.400 miesięcznie płatnej z góry do 10-go dnia każdego miesiąca, poczynając od dnia 1 grudnia 2013 roku i na przyszłość jest właściwie ustalona i w tym zakresie żądanie powoda podlega oddaleniu.

Należy przy tym podkreślić, dzielając stanowisko pozwanego, iż renta wyrównawcza winna być wyliczona w kwotach netto, a nie jak dokonuje tego pełnomocnik powoda – w kwotach brutto. Renta z art. 444 § 2 k.c. jest rentą odszkodowawczą i jako taka jest zwolniona od podatku dochodowego od osób fizycznych. Dlatego też Sąd dokonał wyliczenia w kwotach netto.

Biorąc pod uwagę powyższe ustalenia stwierdzić należy, że renta wypłacana przez ubezpieczyciela w kwocie 2.400 zł miesięcznie w pełni rekompensuje powodowi uszczerbek z tytułu utraty zdolności do pracy zarobkowej. Dlatego w tym zakresie powództwo było niezasadne i podlegało oddaleniu.

Wobec powyższego Sąd orzekł jak w sentencji.

O kosztach procesu Sąd orzekł w oparciu o art. 100 k.p.c. dokonując ich stosunkowego rozdzielenia. Niezbędne koszty procesu poniesione przez powoda stanowią kwotę **5.417 złotych** i obejmują wynagrodzenie pełnomocnika będącego adwokatem w kwocie **5.400** z tytułu zastępstwa procesowego i wydatki na opłatę skarbową – **17,00 złotych** na podstawie rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie z dnia 22 października 2015 roku (Dz.U. z 2015 roku, poz.1800) § 2 pkt. 6 .

Po stronie pozwanej koszty wyniosły **5.417,00 złotych** i obejmują one wynagrodzenie dla pełnomocnika z tytułu zastępstwa procesowego i wydatki na opłatę skarbową na podstawie rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22 października 2015 roku (Dz.U. z 2015 roku, poz.1804) § 2 pkt. 6 .

Łącznie koszty stanowią kwotę 10.834 złotych .

Wydatki poniesione tymczasowo przez Skarb Państwa, to: wydatki na opinie biegłych i opłata sądowa od pozwu . Łącznie stanowią kwotę **5.965 złotych**.

Powód wygrał proces co do kwoty 96.000 złotych co stanowi 94 % żądań pozwu. Tak więc uzasadnione wynikiem procesu koszty postępowania strony powodowej wyniosły (10.834 zł x 6 % = 650,04 zł), a strony pozwanej odpowiednio (10.834 zł x 94 % = 10.183,96 zł).

W ostatecznym rozrachunku powodowi przysługuje tytułem zwrotu kosztów różnica między obiema kwotami wynosząca **4.767 zł**. (5.417 złotych – 650,04 zł) i taką kwotę Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda .

O obowiązku uiszczenia opłaty sądowej i wydatków związanych ze sporządzeniem opinii przez biegłych od uwzględnionej części powództwa w kwocie **5.607 zł** (5.965 złotych x 94 %) Sąd rozstrzygnął w oparciu o treść **art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych** (tekst jednolity Dz.U. z 2010 r. Nr 90, poz. 594 ze zm.) w zw. z art. 100 k.p.c., uwzględniając, iż strona pozwana w tym zakresie przegrała proces.

Stosownie do treści art. 113 ust. 4 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Sąd odstąpił od obciążenia powoda pozostałą częścią nieuiszczonej opłaty sądowej od pozwu oraz

wydatkami Skarbu Państwa na koszty opinii biegłych, mając na uwadze odszkodowawczy charakter dochodzonych roszczeń oraz okoliczność, iż ustalenie należnego powodowi zadośćuczynienia, a w pewnym zakresie również podwyższenia renty zależało od oceny Sądu.

SSO Renata Lech

ZARZĄDZENIE

1. odnotować zwrot akt w kontrolce terminowości sporządzania uzasadnień ;
2. odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanego.

dnia 13 marca 2020 roku

SSO Renata Lech